

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia Rogoian Liubovi, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Medvedi Vasili xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.08.2019 - 23.10.2019;

Instanță de apel: 27.05.2020 - 07.10.2020;

Instanță de recurs: 24.12.2020 - 30.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 octombrie 2019, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Medvedi Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități ce țin de circulația legală a drogurilor pe un termen de 5 ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Medvedi Vasili a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Medvedi Vasili începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală pentru consum propriu, substanța stupefiantă în proporții deosebit de mari și a păstrat asupra sa, într-un pachetel din hârtie, până la 21.06.2019, aproximativ orele 12:00, atunci când, a fost stopat de ofițerul superior de investigații Juc Andrei, în timp ce ieșea din scara blocului locativ din str. Ion Pelivan 15, mun. Chișinău, și condus la SP-3 al IP Buiucani, mun. Chișinău, unde pachetelul vizat supra, a fost ridicat de către colaboratorii de poliție.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1 -R2607 din 01.07.2019, s-a stabilit că, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare galben-verzuie din pachetelul confecționat din hârtie de culoare albă cu inscripții tipărite de culoare preponderent roșu-galben, ridicată la data de 21.06.2019, aproximativ orele 12:00, de la Medvedi Vasili reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic 5-

Fluora ADBICA (C₂₀H₂₈FN₃O₂), neutilizat în scopuri medicinale. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic 5-Fluora ADBICA constituie 0,68 g. Conform scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății RM cu nr.01-12/632 din 18.04.2017, substanța 5-Fluora ADB reprezintă analog al substanței AKB 48. Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, 5F-AKB 48 de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea, analogilor etnobotanicelor, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Medvedi Vasili să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și să i se aplice pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități ce țin de circulația legală a drogurilor pe un termen de 5 ani, precum și cu încasarea din contul lui Medvedi Vasili în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea constatării tehnico-științifice în sumă de 1 680 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, deși prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 din Codul penal și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Acuzarea consideră prea blândă, pedeapsa stabilită inculpatului Medvedi Vasili, cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) din Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave.

Contrar prevederilor art.61 din Cod penal, o astfel de pedeapsă nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane. În sensul dat, eronat s-a reținut la adoptarea sentinței atacate, drept circumstanță care atenuează răspunderea inculpatului Medvedi Vasili, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, or, inculpatul Medvedi Vasili nu a conlucrat cu organul de urmărire penală în vederea depistării persoanelor de la care nemijlocit a procurat drogurile în vederea efectuării a careva achiziții de control.

La fel, partea acuzării a criticat și concluzia primei instanțe precum că inculpatul Medvedi Vasili are o ocupație permanentă, fapt pentru care suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordării posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate, ignorând însă faptul că, în ipoteza în care inculpatul deține un loc de muncă și anume activează în domeniul construcțiilor, respectiv ocupația de bază a acestuia urma să fie concentrată spre ducerea unui mod de viață în spiritul respectării legii și obținerea unor venituri din surse oneste, fără însă a atenta contra sănătății publice și normelor de conviețuire socială prin procurarea și consumul de droguri. În această ordine de idei

acuzarea a notat, că aplicarea unei pedepse privative de libertate ar contribui la corectarea și reeducarea inculpatului, îl va reține de la comiterea unor infracțiuni similare, îl va determina ca pe viitor să adopte un mod corect de viață în societate și va conștientiza gravitatea și consecințele faptei incriminate or, în cazul aplicării altei pedepse, va condiționa pe viitor încurajarea de comitere a unor infracțiuni similare.

Totodată, partea acuzării și-a exprimat dezacordul cu concluzia primei instanțe privind respingerea încasării cheltuielilor de judecată suportate și care cad sub incidența art.227 Cod de procedură penală și care urmează a fi recuperate din contul inculpatului Medvedi Vasili, acțiunile căruia au generat efectuarea unor astfel de cheltuieli.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea care se referă la individualizarea executării pedepsei și încasarea cheltuielilor de judecată, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pedeapsa stabilită lui Medvedi Vasili s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea prevederilor art.90 Codul penal.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat din data reținerii.

S-a dispus de a încasa de la Medvedi Vasili în beneficiul statului a sumei de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Medvedi Vasili a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

4.2. Cu referire la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a remarcat că, limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenul de pedeapsă, prevăzut de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut că ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă

operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a relevat că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a aplicat prevederile art.90 Cod penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite în privința inculpatului Medvedi Vasili fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.61 și art.75 Codul penal.

Instanța de apel a stabilit că, în speță, a fost comisă o infracțiune gravă, nefiind identificate careva circumstanțe atenuante (decât căința sinceră) sau excepționale care ar micșora esențial gravitatea vinovăției inculpatului și ar justifica aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Prin urmare, analizând cumulul de circumstanțe, a constatat că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel a conchis că pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități ce țin de circulația legală a drogurilor pe un termen de 5 ani stabilită în sarcina inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, o să convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

25. În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

4.3. Cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel reiterând prevederile art.227, 229, 143 Cod de procedură penală, a atras atenția la faptul că, art.143 alin.(2) Cod de procedură penală urmează a fi interpretată ținând cont de modificări operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018. Prin Legea respectivă a fost exclus art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat. Instanța de apel a reține că voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula.

În final, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată solicitarea din apel a acuzatorului de stat și a dispus a încasa de la Medvedi Vasili în beneficiul statului suma de 1 680 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare.

5. Inculpatul Medvedi Vasili și avocatul acestuia Rogojan Liubovi, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței

fără modificări.

În motivarea recursului se argumentează că, inculpatul Medvedi Vasili a recunoscut faptele săvârșite de la bun început, a conlucrat cu organele de urmărire penală (comunicând organului de urmărire penală locul de unde a procurat analogul drogului), a solicitat primei instanțe examinarea cauzei penal în procedură simplificată prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, precum și se căiește sincer de cele săvârșite.

De asemenea, se solicită să se ia în considerație faptul că la 09.03.2020 a decedat tatăl său - Medvedi Alexei, la 11.09.2020 a decedat sora sa – Medvedi Olga, iar mama acestuia – Medvedi Fedora este pensionară și este la întreținerea inculpatului.

Suplimentar, se punctează că, inculpatul Medvedi Vasili începând din luna noiembrie 2019 este angajat în câmpul muncii în cadrul SRL „VIALIS PRIM”.

În final, a solicitat să-i fie acordată o șansă pentru a demonstra că dorește să se corecteze, pe viitor să nu mai admită careva abateri de la lege, precum și să-i acorde ajutor mamei Medvedi Fedora, care nu mai are pe nimeni decât feciorul.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru admisibilitatea acestuia, cu trimiterea recursului pentru judecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

Procurorul consideră că, simpla trimitere sau reproducere de către instanța de apel a textelor de lege prevăzute de art.art.7 alin.(1), 61, 75 alin.(1), (2), 90 Cod penal, fără o raportare la circumstanțele concrete și reale ale cauzei și personalitatea făptuitorului nu poate fi apreciată drept suficientă pentru a ajunge la concluzia că "... numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale" (p.23 din decizie) și nu corespunde standardelor de legalitate, temeinicie și motivare instituite de prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel trebuie să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Colegiul penal lărgit reține că, din conținutul recursului recurenții nu invocă vreun temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă criticele acestuia se cuprind în pct.10) al normei menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel

pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit reține că obiectul contestării deciziei instanței de apel îl constituie revocarea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Având în vedere că autorii recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va analiza minuțios alegațiile recurentului în privința deciziei instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, reținând următoarele considerațiuni.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În acest context, instanța de recurs relevă că, potrivit art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Ulterior, după stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul aplicării pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pentru o perioadă de probațiune stabilită de instanță.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de câțiva în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

O condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, constituie concluzia

instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Totodată, instanța de recurs explică că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

În lumina considerațiilor relatate supra, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel examinând apelul procurorului, trebuia să reexamineze circumstanțele cauzei și caracteristica personalității făptuitorului reținute de către prima instanță în partea individualizării pedepsei și să purceadă ea însăși la relatarea raționamentelor în favoarea soluției propuse, adică pentru excluderea prevederilor art.90 Cod penal. Însă, contrar spiritului reglementărilor p.22.2 din Hotărârea Plenului CSJ, nu s-a indicat de ce circumstanțele constatate de prima instanță nu sânt valabile pentru menținerea unei sancțiuni comunitare, instanța de apel folosind formulări cu caracter general și conținut neclar.

În viziunea instanței de recurs, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, în partea executării pedepsei, neîntemeiat nu au fost puse în aplicare prevederile art.90 Cod penal, care sunt aplicabile în speța dată, fiind necesar de a interveni în hotărârea judecătorească adoptată în sensul suspendării condiționate a pedepsei aplicate lui Medvedi Vasili pentru fapta comisă.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit subliniază că, instanța de apel și-a argumentat vag soluția privind imposibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, invocând doar faptul că circumstanțe care să atenuază situația inculpatului la caz nu au fost stabilite, precum și că ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă nu consideră rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit consideră că, în cauza supusă judecării există aspecte favorabile în ce privește personalitatea inculpatului, ce permit instanței să concluzioneze că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ținând cont de faptul că potrivit materialelor cauzei se atestă că, inculpatul Medvedi Vasili nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, a recunoscut vinovăția începând de la etapa urmăririi penale, cauza a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele săvârșite, este angajat în câmpul muncii în cadrul SRL „VIALIS PRIM”, se caracterizează pozitiv la locul de muncă (f.d.159), lipsa circumstanțelor agravante, are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, are la întreținere mama pensionară, comportarea cuviincioasă pe parcursul examinării cauzei.

Circumstanțele stabilite supra demonstrează faptul că, nu este rațional ca inculpatul Medvedi Vasili să execute pedeapsa stabilită și că personalitatea acestuia permite de a se corecta și reeduca fără a executa real pedeapsa.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de recurs constată că prima instanță

s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din sentință, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește.

În lumina considerentelor reținute supra, fiind stabilit că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia Rogojan Liubovi, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Medvedi Vasili xxx*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 octombrie 2019.

Medvedi Vasili xxx, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 27 ianuarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie